

pri markiranju kankovcev. 5. Zahtevamo, da se him-
preje izvršijo volitve v državni zbor. Če se bo volil-
na pravica dala tudi ženskam, z vso odločnostjo zah-
tevamo, da morajo dobiti volilno pravico pred vsem
žene in dekleta na deželi. 6. Zahtevamo deželno sa-
moupravo slovenskih pokrajin in deželni zbor za Slo-
venijo v Ljubljani. 7. Izrekamo Jugoslovanskemu
klubu, njega načelniku dr. Korošcu in novemu polje-
deljskemu ministru Ivanu Roškarju popolno zaupanje.

Izjava. Podpisani izjavimo, da prekličemo svo-
je podpise, ki smo jih dali Samostojni kmetijski stran-
ki ter nočemo pravi nobene zveze več s to stranko.
Hočemo pa ostati zvesti pristaši Slovenske Kmetijske
Zveze. — Marko Koprivc l. r., Jožef Romih l. r.,
Vid Jančič l. r., vsi doma iz občine St. Vid pri Pla-
nini.

Za SKZ so darovali udeleženci pri instalaciji
v Pamečah 150 K.

Navodila.

Blagajniki in odborniki Kmetijske zve-
ze naj pobirajo članarino za drugo poslovno leto. Pri
tem se naj razvije tudi živahna agitacija za pridobi-
vanje novih članov. Vse Kmetijske zveze naj stalno, če
le mogoče mesečno poročajo tajništvu KZ o svojem de-
lovanju in o političnem stanju v svojem okolišu.

Nasprotna stranke se prav posebno
trudijo, da bi razširile svoje brezvestno časopisje med
kmetijsko ljudstvo. Kmetijska zveza ima dolžnost, da a-
gitira od hiše do hiše za „Gospodarja“ in proti na-
sprotnemu časopisju. Cena „Gospodarja“ je tako niz-
ka, da ga lahko vsakdo naroči.

Domača politika.

Shod Kmetijske zveze v Slov. Bistrici. „Sloven-
ski Gospodar“ je že zadnjič poročal o sijajnem shodu
naših kmetov v Slov. Bistrici. „Nova Doba“ pa piše
o tem shodu: „Klerikalne trdnjave se rušijo, uničujejo
klerikalni poraz...“ Da, da, g. dr. Pučnik! Eden
je bil na tem shodu poražen in uničen! In to je bil
tisti, ki se je pri vratih za slebrom skrival, ki si ni
upal kmetom pokazati svojega dragega obličja in ki
jo je odkuril, ko se ni čutil več varnega — in to je
bil g. dr. Pučnik! Zdaj ste videli, da je vaše pehan-
je, vaši načrti shodi za Samostojno zastoj, za ljubi
nič, brez črte! Hudo je za generala, če so vojaki
tepeni in Vaši samostojneži so bili z besedami tepeni,
kakor še nikoli! Poročilo v „Novi Dobi“ je tako zla-
gano, da moramo reči, dopisnik in „oče laži“ sta si
krvna brata, pa samo z opombo, da je „oče laži“ v
primeri z dopisnikom pravi angelj resnice. Govor na-
šega pristnega kmeta Hlebiča so samostojni nekoliko
motili, vendar je v miru končal svoj govor. G. Pušen-
jak je govoril o našem gospodarskem položaju, mirno
in stvarno; celi čas ga nihče ni motil, čeravno je os-
tro obsodil delo samostojnežev. Samostojni so ga po-
slušali z ušesi in usti, to so vam kar zijali in požir-
ali besede moža, ki je vse svoje moči zastavil za
blagor kmetijskega ljudstva. Pa saj jim tega ne zame-
rimo, ker ti reveži res nikdar ne pridejo do kakšne
boljše duševne hrane. Farji, črnuhi, klerikalci, čreš-
nje, to slišijo na svojih shodih in berejo v svojih li-
stih in tega se pa tudi samostojnež enkrat navoli. Sa-
mo Kresniku, ki je hodil na Dunaj cesarju nogo po-
ljubovat, so farji in klerikalci vedno dobro tekli; a
zdi se mi, da mu tudi ta hrana več dobro ne dene,
ker na tem našem shodu je bil blede in zelen. Samo-
stojna je g. Pušenjaka vabila v svoje vrste in ga ve-
do ceniti; če mu pa liberalci odrekajo zmožnosti, je
umevno, ker prazna in puhla glava ne more prenes-
ti, ako drugi več ve in več dela za ljudstvo. Poroči-
lo „Nove Dobe“ o govoru g. Pušenjaka je vse zlagano.
Kot zadnji govornik je nastopil urednik in tajnik
Zebot. On je pa pravi bič za Samostojno. Ni čudno,
če ga samostojneži nimajo preveč radi. Naševal je
delo Kmetijske zveze za kmetijski stan ter vprašal: „A
kaj pa je storila Samostojna za kmeta?“ Človek bi
mislil, zdaj se bodo pa oglašili, ker se vsak rad ma-
lo pohvali, če je kaj dobrega storil. Pa nobenega ni
bilo, nobenega medklica, tihi kot zid! Govornik pov-
darja, da je nek samostojnež njega ovadil sodniji,
ker je na shodu bičal krivične davke, češ, da šunta
ljudi, naj ne plačujejo davka. Za kmeta je govoril in
kmetijska stranka ga izdaje s pogodom! Take propalice
so! In cela dvorana zaori in zadoni fej-klicev Samo-
stojni. In samostojneži tihi in blede poslušajo svojo
obsodbo. In ko je tako padel udarec za udarcem, je
tudi samostojnež kri zavrela; kdo bi njim to za-
meril, saj imajo tudi oni kri, samo da je vsa pokvar-
jena in da vskipi, je treba mnogo udarcev in teh je
bilo preveč, zato divji vik in krič za nekaj minut. To
je tako navada divjih narodov, ki s kričanjem zakri-
vajo svoje slabosti. To je zadnji adut ali trum naših
samostojnežev. Govornik je končal v miru govor in se
razen nekaj medklicev ni zgodilo nič hudega. Gosp.
Zebot prebere nato resolucije in zahteve kmetov. A
nihče ga ni motil, nihče ni ugovarjal; sprejete so bi-
le enoglasno. Pri protiglasovanju se tudi samostojne-
ži niso odzvali. Nasilnosti razen vpitja in medklicev
ni bilo od nobene strani. Da predsednik ni dal bese-
de samostojnežem in je shod zaključil, naj mu bodo ti
samostojneži hvaležni, ker je s tem ščitil samo njho-
vo kožo. Kar „Nova Doba“ drugače poroča, je laž.
G. dr. Pučnik, mislim, da je ta dan bil Vaš sodni
dan in ljudstvo je na shodu in bo razumno pri volit-
vah izreklo sodbo: Proč od nas, V. Pučnik! Samo-
stojna! Uboga Bistrica! Prej si imela snega, ki jo

rezal in še reže slamo, zdaj pa imaš še enega, ki la-
že. Pa zdramila se boš tudi ti in že spoznaš in ko-
neec bo dohtarski pogubni politiki!

Dunajski romarji — jezik za zobe! Kakor nek-
daj Izraelci v egiptovski sužnosti, zdihovali smo mi
od nekdanj trpinčeni Slovenci v nemško-madžarski pe-
sti. Strašna je bila zadnja postaja križevne poti, ki je
nas slednjič pripeljala do odrešenja v svobodno Ju-
goslavijo. Groza nas pretresa ob spominu na muče-
niške dni leta 1914, ko so naše najboljše ljudi oplju-
vane z nemčursko smrkovino v verigah vlačili v gra-
ške ječe. Tedaj so nemčurski biriči stikali glave in
v posmehu kazali svoje satansko veselje. Ko pa se je
nam od daleč kazala zarja odrešenja, so se te dušo-
gnile kreature strnile v zadnji naskok — romale so
na Dunaj nas tožiti — pa, kakor nekdanj preganjalec
Izraelcev, pogoltnili so valovi nje, mi pa smo srečno
dospeli v obljubljeno deželo: Jugoslavijo. In ti ljudje
začnejo zopet dvigati glavo in skušajo vbrizgavati na-
šemu ljudstvu svoj ogabni strup. Pa ne boš, Jaka!
Naša krotkost in ponižnost morata pokazati tu svoje
meje. Hočemo odpustiti in pozabiti marsikaj, pa sra-
motno bi bilo, te dunajske zaznamovance trpeti še na
častnih mestih v naši državi. Vlada naj poskrbi, da
ne sme biti nobeden teh domovinskih pohabljenec iz-
voljen na kako častno mesto. Tak zaznamovani pič
je tudi Alojz Jamernig, odstavljeni župan v Vukov-
kem dolu pri Jarenini. V malokateri občini je ljud-
stvo tako zbegano in zastrupljeno, kakor ravno v Vu-
kovskem dolu, kjer je ta mož dolga leta županoval.
To tudi pojasni dejstvo, da je bil Jamernig od nove
kmetijske podružnice izvoljen kot delegat za glavno
zborovanje Kmetijske družbe. To povemo, da mu bo-
do vedeli stisniti roko — v slovo!

Pogorevščina Samostojne v Poljčanah. Dne 21.
t. m. je Samostojna drugič poskušala svojo srečo v
Poljčanah. Napovedala je shod, na katerega so prišli
pristaši drugih strank, kateri so se norčevali iz go-
vornika Novaka iz Slov. Bistrice in iz sklicatelja.
Dobro je povedal temu apostolu samostojnežev nek že-
lezničar, ki mu je svetoval, naj dela na to, da se bo-
do kmetje združili v Kmetisko zvezo, katera je že ve-
liko dobrega za kmetijsko ljudstvo storila. Pristopiti ni
maral nikdo k Samostojni in tako upamo, da nas bo
ista v bodoče pustila pri miru.

Surovost samostojnih. Iz Zavodnja nam poro-
čajo: Tukaj so imeli samostojni dne 21. t. m. shod
pri Martinu Rečnik. Na tem shodu so zopet dokazali
svojo samostojno oliko. Ko se je oglašil po končanem
govoru k besedi posestnik in pristaš Kmetijske zveze k
besedi, mu je pognal samostojni Franc Medved, p.d.
Hrastnik, literško steklenico. Sreča, da ga je zadela
steklenica v hrbet in ne v glavo. Zopet ena črna pi-
ka več v knjigi olike samostojnih.

Samostojna liberalnega izvora. Ako pogledamo
nekaj števil „Kmetijskega Lista“, se lahko že kmalu
prepričamo, kje Samostojno čevlji žuli. Vse strani so
polne napadov na Slovensko Kmetisko Zvezo, na na-
šo Ljudsko stranko in na „klerikalce“. V vsaki posa-
mezni številki je k večjemu le po en stavek, ki se
malo tiče liberalcev. Gotovo, vrana vrani ne izkljuje
oči.

Za viničarje. Po mnogih krajih se viničarji na-
hajajo v slabih gmotnih razmerah. „Slovenski Gos-
podar“ je o tem že opetovano pisal. Slovenska Kmet-
ska Zveza stoji na stališču, da se viničarjem, poseb-
no gosposkim in onim, ki imajo svoje gospodarje v
Nemški Avstriji, mora priti na pomoč. Rešitev tega
vprašanja mora biti taka, da ne bo prišlo med kme-
tom in viničarjem do onega prepada, katerega hočejo
izkopati socialni demokratje s svojo brezvestno hujs-
karijo. Vlada je sklicala za dne 20. marca na okraj-
no glavarstvo v Mariboru enketo, t. j. posvetovanje
glede rešitve viničarskega vprašanja. Zastopane so
bile vse politične stranke, kakor tudi strokovne orga-
nizacije vinogradnikov in viničarjev. Zahteve, ki so
jih stavili socialni demokratje, so tako pretirane, da
bi v slučaju udeležitve teh zahtev bili naši vinogradi-
niki uničeni. Treznomisli viničarji sami priznava-
jo, da so zahteve, ki jih stavijo brezverski rdečkarji,
naravnost neizpeljive. Kmetje-vinogradniki so na tem
zborovanju sami priznali, da je treba zboljšati mučni
položaj viničarjev; kmeta Brenčič in Supanič pa sta
povdarjala, da so socialdemokratske zahteve nespre-
jemljive. Sporazum je mogoče edinole na podlagi obo-
jestranske strpljivosti in vzajemnosti. Konečno se je
določil odsek, kateremu je poverjena naloga, da stavi
vladi primerne predloge za ureditev viničarskega v-
prašanja. O tem posvetovanju bomo še podrobno po-
ročali. Za danes povdarjamo samo še to, da imajo
socialni demokratje s svojo „kmetisko delavsko zve-
zo“ namen, dobiti za svojo stranko kaline-volilce za
bodoče volitve. Predno so socialdemokratski pogla-
varji sploh vedeli, da je na Slovenskem stan ubogih
viničarjev, je že Kmetijska zveza storila potrebne ko-
rake za zboljšanje položaja naših ubogih viničarjev.
Ako bodo viničarji naselili na limanice brezverske in
brezvestne socialne demokratije, si svojega
ne bodo nikdar zboljšali, ampak samo poslabšali.

Tedenske novice.

Umrl je na Ptuj dne 14. t. m. g. Ivan Mur-
šec, nadučitelj v p., star 79 let.

Knjige za Prekmurje. Vsi oni pristaši, ki so
nabrali v posameznih župnijah knjige za prekmursko

Slovenec, se prosijo, da pošljejo nabrane knjige na
naslov: Marjanišče v Veržetu, pošta Križevci, kjer
bodo dijaki uredili poslane knjige in sestavili majhne
kajžnice.

Pozor na orgle! Bivša, cerkvi tako srčno „na-
kionjena in prijazna“ avstrijska vlada je tekom vojne
v svoji kratkovidnosti opozorila na novo, zelo dobič-
kano obrt, na lov na orgelne piščalke. Neki Alojz
Polanec iz Jirsve pri Ptuj je vlomil pred kratkim v
podružnico sv. Areha na Pohorju in jih je odnesel.
Toda sreče ni imel, je že pod ključem. Druga tafa
so zasačili dne 15. t. m. pri Sv. Bollenku v Slov. g.
Bil je to kleparski pomočnik Franc Ternon od Velike
Nedelje. Dal se je zvečer zapreti v cerkev in je ho-
tel uiti skozi streho; tudi njemu ni bila sreča mila:
streha je bila previsoka, moral je počakati v cerkvi
do jutra. Prijeli so ga, ko je hotel oditi s polno naba-
sanim nahrbtnikom. Zato pozor na cerkvene orgle!

Vlomi na dnevnem redu. Prejšnji teden je na-
meravala drzna tatinska družba vlomiti v davkarijo
na Ptuj. Eden izmed čedne družbe se je zvečer po-
skril v hiši in hotel ponoči svojim sodrugom skozi
stranišče pripraviti vhod. Vendar pa je nekdo zapazil
luč v hiši, šli so gledat in našli vlomilca na strani-
šči; pri sebi je imel razno orodje in lepo brovning-
pištolo.

Prijeti ptički. V Gradišču pri Lučanih se je
posrečilo orožnikom izslediti tri zelo prebrisane sle-
parje in sicer: tukajšnjega priseljenca iz rajha Emila
Hofmann in njegovega sina ter nekega Lambauerja
iz Lipnice, kateri je bil pred letom v Lučanih hud
„volksverovec“, ki je izzival in se celo udeležil na-
pada na naše mirne Slovence. Skupno so kradli raz-
ne reči in konje ter jih spravljali čez mejo in sicer
iz Jugoslavije v Nemško Avstrijo in od tam v Jugo-
slavijo.

Potres v ormoškem okraju. Dne 10. t. m., ne-
lako ob pol 11. uri ponoči, so opazili v ormoškem o-
kraju precej močen potres, ki je trajal le nekaj malih
sekund in ni povzročil nobene škode.

Velika nesreča. Dne 9. t. m. okoli pol 10. ure
zvečer je začelo goreti gospodarsko poslopje uradnika
in posestnika Franca Magdič v Mekotnjaku v okraju
Ljutomer. Požar je zanetil hudobna roka, katera je
že prejšnje leto grozila, da mu bo posvetila. Zgorelo
je vse, ker je bil grozen veter, se ni dalo nič rešiti.
Pri požaru sta se tudi ponesrečila oba posestnikova
sina, katera ležita grozno opečena v bolnišnici v Or-
možu. Škoda znaša okoli pol milijona K.

Vox populi. Kakor posnemamo iz „Straže“ se
bo vprizarjalo v Slov. mestn. gledališču v Mariboru
na veliki teden „Kristusovo trpljenje“. Ker je nam na
deželi jako težko prisostovati predstavam med ted-
nom, bi prosili ravnateljstvo tamošnjega gledališča,
da bi se dalo ponoviti to predstavo prva dva veliko-
nočna praznika, da nam omogoči prisostovanje te
drame, ki nas deželane veliko zanima. Obračamo
prošnju na naslov, katerega se tiče.

Slovensko mestno Gledališče.

Repertoire tekočega tedna:

v torek, dne 30. marca: „Kristova drama“, abonem.
A 31;
v sredo, dne 31. marca: „Kristova drama“, ab. B 32.
V nedeljo 4. aprila pop. Kristosova drama. Ljudska pred-
stava. Zvečer Hasanaginica. Ab. A-32.

Ponedeljek 5. aprila, pop. Kristova drama Ljudska predstava.

Opozarjamo naše cenjene čitatelje, kakor se iz
gornjega repertoirja razvidi, da bo tukajšnje mestno
gledališče vprizarjalo na veliki teden „Kristusovo trp-
ljenje“, koje delo toplo priporočamo našim somišljeni-
kom, da si ga ogledajo.

Gospodarstvo.

Čebelarjem spomladni pozdrav.

Vzbujajoče se narava nas kliče zopet na delo.
Ze z novim letom bi se morali začeti gibati — druš-
venem delu. Čebelarsko društvo bi ob novem letu mo-
ralo vedeti število svojih članov, uprava „Slov. čebe-
larja“ število svojih čitateljev, a vse to je večinoma
še mirno, nedotaknjeno. Kam bi prišle čebele, ako bi
mirno dremale naprej v temi svojega zimskega sta-
nevanja ter čakale, da jih gospodar-čebelar zdrami in
pokliče na delo: „Čas je, da se zganete, ako hočete
izkoristiti vsak ugoden trenutek za nabiranje vsak-
danjega kruha ter si zagotoviti obstanek življenja;
na delo torej, solnce že toplo sije, rožice že cvetijo!“
Ne, čebele ne čakajo na ak poziv, same čutijo v za-
prtem, temnem panju, ko se narava vzbudi ter pride
čas njihovega napornega, a vstrajnega dela.

Kako pa mi čebelarji? Zal da ne tako: osramo-
titi se pustimo od majhne stvarice, o kateri se pravi,
da nima uma, človek pa ga ima, ali vsaj naj bi ga
imel — ter preradi pozabimo na svoje stanovske dol-
žnosti. Na delo toraj brez odloga! Načelstva podruž-
nic pobirajte udnino, nabirajte nove člane, sklicujte
občne zборе in poučne shode. Udnina znaša 24 kron,
2 kroni ostane vprid podružnični blagajni, 22 kron od
vsakega člana pa se pošlje društvenemu blagajniku,